चिह्नितम्" या० स्मृ०। "निवेश्य कालं वर्षञ्च मासं पक्षं तिथिं तथा। वेलां प्रदेशं विषयं स्थानं जात्याकृती वयः। साध्यं प्रमाणं द्रव्यञ्च संख्यां नाम तथात्मनः। राज्ञां च क्रमशोनाम निवासं साध्यनाम च। क्रमात् पितॄणां नामानि पीड़ामाहर्त्तृदायकौ। क्षमालिङ्गानि चान्यानि पक्षं संकल्प्य कीर्त्तयेत्" कात्या०। "अर्थवत्क्रमसंयुक्तं परिपूर्णमनाकुलम्। साध्यवद्वाचकपदं प्रकृतार्थानुबन्धि च। प्रसिद्धमविरुद्धञ्च निश्चितं साधनक्षमम्। संक्षिप्तं निखिलार्थञ्च देशकालाविरोधि च। वर्षर्त्तुमासपक्षाहर्वेलादेशप्रदेशवत्। स्थानावसथसाध्याख्याजात्याकारवयोयुतम्। साध्यप्रमाणसंख्यावदात्मप्रत्यर्थिनाम च। परात्मपूर्व्वजानेकराजनामभिरङ्कितम्। क्षमालिङ्गात्मपीड़ावत् कथिताहर्त्तृदायकम्। यदावेदयते राज्ञे तद्भावेत्यभिधीयते" नार० अत्र विशेषः वीरमि०। 'देशश्चैव तथा स्थानं सन्निवेशस्तथैव च। जातिः संज्ञा निवासश्च प्रमाणं क्षेत्रनाम च। पितृपैतामहञ्चैव पूर्व्वराजानुकीर्त्तनम्। स्थानेषु विवादेषु दशैतानि निवेशयेत्" कात्या० संख्याविशेषनिर्द्देशे "आसनं शयनं यानं ताम्रं कांस्यमयोमयम्। धान्यमश्मसयं यच्च द्विपदञ्च चतुष्पदम्। मणिमुक्ताप्रवालानि हीरकं रूप्यकाञ्चनम्। यदि द्रव्यसमूहः स्यात् संख्या कार्य्या तदैव तु। यस्मिन् देशे च यद्द्रव्यं येन मानेन मीयते। तेन तस्मिंस्तदा संख्या कर्त्तव्या व्यवहारिभिः" हारी० "देशकालविहीनश्च द्रव्यसंख्या विवर्ज्जितः। क्रियामानविहीनश्च पक्षोनादेय इष्यते" कात्या०। क्रिया प्रमाणं, मानं साध्यपरिमाणम्। भाषादोषाश्च नारदोक्ता यथा। "अन्यार्थमर्थहीनञ्च प्रमाणागमवर्ज्जितम्। लेख्यहीनाधिकं भ्रष्टं भाषादोषा उदाहृताः" इति विभज्य तेषां लक्षणान्याह स एव। "अर्थे साधारणेऽप्येकोऽसम्बन्धोऽथानियुक्तकः। लेखयेत् यन्तु भाषार्थमन्यार्थं तं विदुर्बुधाः। ब्रह्महायमिति द्वेषात् क्रोधाद्वापि वदेत्तु यः। साध्यञ्च मोचयेत् पश्चादर्थहीनन्तु तं विदुः। गणिते लिखिते मेये तथा क्षेत्रगृहादिषु। यत्र संख्या न निर्द्दिष्टा सा प्रमाणविवर्ज्जिता। विद्यया प्राप्तमर्थार्थं लब्धं क्रीतं क्रमागतम्। न त्वेवं लिख्यते यत्र सा भाषा स्यादनागमा। समा मासस्तथा पक्षस्तिथिर्वारस्तथैव च। यत्रैतानि न लिख्यन्ते लेख्यहीनां तु तां विदुः" लेखयित्वा तु तां भाषामनिर्द्दिष्टे तथोत्तरे। निर्द्दिशेत् साक्षिणः पूर्व्वमधिकां तां विनिर्द्दिशेत्। यत्र स्यात्तु यथापूर्व्वं निर्द्दिष्टं पूर्व्ववादिना। सन्दिग्धमेव लेख्येन भ्रष्टां भाषां तु तां विदुः"। भाषादोषान्तरमाह" कात्या०। अप्रसिद्धं निराबाधं निरर्थं निःप्रयोजनम्। असाध्यं वा विरुद्धं वा पक्षाभासं विवर्ज्जयेत्"। तत्र अप्रसिद्धमाह वृह० "न केनचित् कृतोयस्तु सोऽप्रसिद्ध उदाहृतः"। यथा "हलसहस्रकृष्टं क्षेत्रमपहृतम्" वीरमि० "मदीयं शशविषाणं गृहीत्वा न प्रयच्छति" मिता० "स्वल्पापराधः स्वल्पार्थो निरर्थक इति स्मृतः" वृह० "यथाहमनेन सस्मितमीक्षित इति" स्मृतिचन्द्रिका। "कार्य्यबाधाविहीनस्तु विज्ञेयोनिष्प्रयोजनः" वृह०। "यथाऽयं देवदत्तोमदीयगृहसन्निधौ सुखरमधीते इत्यादि" मिता० निरर्थकनिष्प्रयोजनौ अन्यथाऽपि वृह० लक्षितौ यथा "कुसीदाद्यैः पदैर्हीनोव्यवहारोनिरर्थकः। वाक्पारुष्यादिभिश्चैव विज्ञेयोनिष्प्रयोजनः"। "कुसीदग्रहणदानं तत्प्रभृतिभिश्चतुर्द्दशभिरर्थविषयव्यवहारैः हीनो निरर्थकः, पारुष्यादिभिर्हिंसात्मकैश्चतुर्भिर्हीनोनिष्प्रयोजनः" वीरमि०। असाध्यविरुद्धावाह वृह०। "समानेन प्रदातव्यं शशशृङ्गकृतं धनुः। असम्भाव्यमसाध्यं तं पक्षमाहुर्मनीषिणः। यस्मिन्नावेदिते पक्षे प्राड्विवेकेऽथ राजनि। पुरे राष्ट्रे विरोधः स्याद्विरुद्धः सोऽभिधीयते" अन्येऽपि पक्षाभासाः स्मृतिचन्द्रिकायामुक्ता यथा "भिन्नक्रमोव्युत्क्रमार्थः प्रकीर्णार्थो निरर्थकः। अतीतकालोवा द्विधःपक्षोनादेय इष्यते। यथास्थानानिवेशेन नैव पक्षार्थकल्पना। गम्यते तेन पक्षः स भिन्नक्रम उदाहृतः"। व्यत्यस्ताक्षरसन्निवेशोभिन्नक्रम इत्यर्थः। व्युत्क्रमार्थो व्यवहितान्वयेनार्थबोधकः। प्रकीर्णार्थोऽसङ्कलितार्थः। "मूलमर्थं परित्यज्य तद्गुणोयत्र लिख्यते। निरर्थकः स वै पक्षो भूतसाधनवर्ज्जितः। भूतकालमतिक्रान्तं द्रव्यं यत्र हि लिख्यते। अतीतकालः पक्षोऽसौ प्रमाणे सत्यविस्मृतः। यस्मिन् पक्षे द्विधा साध्यं भिन्नकालविमर्षणम्। विस्मृयते क्रियाभेदात् द्विधः स इह चोच्यते"। अन्ये च भाषाया दोषास्तत्रैवोक्ताः। "अन्याक्षरनिवेशेन अन्यथागमनेन च। आकुलं तु भवेल्लेख्यं क्रिया चैवाकुला भवेत्। साधनं सह साध्येन निर्द्दिष्टं यत्र लेखयेत्। उत्क्रिक्रमविहीनत्वात् सोऽपि पक्षो न सिद्ध्यति। विरुद्धस्याविरुद्धस्य द्वावप्यर्थौ निवेशितौ। एकस्मिन् यत्र दृश्येते तं पक्षं दूरतस्त्यजेत्। परापरविरुद्धानि यः पदानि